

Xalets Racionalistes de l'avinguda Tarruell

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Avinguda de Tarruell, números 43-45 (59) i 57 (avinguda Can Busquets 10). Els números entre parèntesi corresponen a l'adreça cadastral.
Emplaçament	La Floresta

Coordenades:

Latitud:	41.443659000509
Longitud:	2.0734102
UTM Est (X):	422597
UTM Nord (Y):	4588424

Classificació

Número de fitxa	08205 - 459
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Contemporani Racionalisme
Segle	XX
Any	1935
Autoria de l'element:	Josep M. Ayxelà Tarrats i Josep Alemany Juvé
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIL
Observacions protecció:	BCIL 10165-I (Aprovació definitiva comissió urbanisme: 30/04/2008 i publicació al DOGC: 10/12/2008). Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa A-55. dc., 30/04/2008 - 12:00
Data aprovació:	
Número inventari	
Generalitat i altres	

inventaris	IPA-27882
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Número: 43-45 (59): 2485804DF2828E0001MT; números 57 (avinguda Can Busquets 10): 2485803DF2828E0001FT
Autoria de la fitxa	Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa:	dv., 01/12/2023 - 11:13
Autoria de la darrera revisió:	Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió:	dc., 21/01/2026 - 14:28

Descripció

Conjunt de dos xalets d'estiueig, d'estil racionalista, projectats l'any 1935. Consten de planta semisoterrani, planta baixa i pis. Quant a la seva funcionalitat, cada xalet és dúplex i separa les seves funcions en zona de dia i zona de nit.

La planta dels edificis és conformada per un rectangle amb un sortint semicilíndric que forma part del menjador. Des de l'exterior s'assembla al pont d'un vaixell, un tret característic del racionalisme. Els murs són plans i llisos, sense ornamentació amb l'excepció d'una cornisa.

La façana de l'avinguda Tarruell està formada a la planta baixa per dues finestres quadrades i el portal d'accés a l'edifici. En el terrat sobresurt un cos que conté l'escala a l'interior. Hi ha una finestra just en el ràfec. El ràfec és format per una motllura i sobresurt considerablement, fent aixopluc a la façana. La reixa del terrat és de serralleria racionalista.

A la façana a l'avinguda de Can Busquets hi ha el cos sortint amb planta semicircular. Consta de columnes de base circular i un balcó corregut i curvilini al pis de planta baixa, a l'estil del pont d'un vaixell. El parament és arrebossat.

La finca consta d'uns jardins terrassats, amb escales per salvar el desnivell entre l'avinguda Tarruell i l'avinguda de Can Busquets.

Història

El 1935, Cayetano Tarruell va demanar permís d'obres per construir dos xalets en aquest sector. El projecte del primer xalet era de Josep M. Ayxelà Tarrats i el del segon de Josep Alemany Juvé. Aquest darrer permís d'obres es va demanar uns mesos més tard. El primer projecte no era d'estil racionalista, però l'arquitecte Josep Alemany el va adaptar a aquest nou corrent estètic. El segon projecte incorporava també el disseny de la fusteria de la porta i de les finestres.

Cayetano Tarruell i Forgues (1871-1956), natural de Cervera, constructor i empresari, després de fer fortuna a l'Havana, Cuba, en el sector de la construcció, torna a Barcelona on realitza una sèrie d'inversions entre les quals destaquen les promocions immobiliàries a la incipient Colònia la Floresta Pearson dels anys 20 i 30. Tarruell, de la mà d'importants arquitectes de l'època, és el responsable de la urbanització de tot un sector del barri de la Floresta conegut com a Colònia Tarruell.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta)

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

ARRUGA, Claudia; VERNET, Aram (2023). *La Floresta (Pearson) desapareguda*. Editorial Efadós SL.

